

200705588/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/42621 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 januari 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

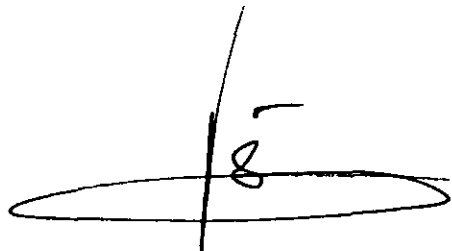
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

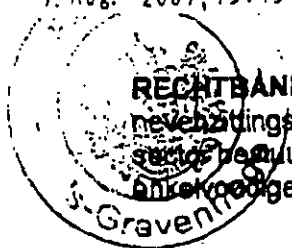
343-550.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

afdeling bestuursrecht

afdeling kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 08/42621

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
IND dossiernummer 0202.17.2020,
gemachtigde: mr. M. Berg, advocaat te Amsterdam,
elser;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Vet, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 18 februari 2002 heeft elser een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 13 januari 2003 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd en is ambtshalve beslist elser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' te verlenen. Bij brief van 5 februari 2003 heeft elser beroep ingediend tegen voornoemd besluit voor zover de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel is afgewezen. Bij brief van 5 februari 2003 heeft elser tegen voornoemd besluit bezwaar gemaakt voor zover daarin ambtshalve is beslist geen verblijfsvergunning regulier te verlenen.
- 1.2 Bij uitspraak van 22 juni 2004 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, het beroep van elser tegen de afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel deels gegrond verklaard maar daarbij de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in zoverre in stand gelaten en het beroep voor het overige ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 21 oktober 2004 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de ABRvS) het hoger beroep tegen voornoemde uitspraak van de rechtbank ongegrond verklaard en de aangevallen uitspraak bevestigd.
- 1.3 Bij besluit van 27 februari 2002 heeft verweerder het bezwaar van elser van 5 februari 2003 tegen het ambtshalve besluit hem een verblijfsvergunning regulier te weigeren, ongegrond verklaard. Bij brief van 13 mei 2004 heeft verweerder dit besluit ingetrokken.
- 1.4 Bij besluit van 9 december 2004 heeft verweerder wederom het bezwaar van 5 februari 2003 ongegrond verklaard. Bij brief van 24 maart 2003 heeft elser daartegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van 19 januari 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch dit beroep gegrond verklaard en het besluit van 9 december 2004 vernietigd.
- 1.5 Bij besluit van 10 augustus 2006 heeft verweerder wederom het bezwaar van 5 februari 2003 ongegrond verklaard. Bij brief van 31 augustus 2006 heeft elser daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 21 september 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

regnr:

Awb 06/42821

-2-

- 1.6 Het beroep is ter zitting van 28 juni 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of verweerder in redelijkheid een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' heeft kunnen welgeven.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat elser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' omdat uit een leeftijdsonderzoek van 19 februari 2002 is gebleken dat elser ten tijde van de asielaanvraag reeds meerderjarig was. Omdat het leeftijdsonderzoek niet voldeed aan de door de ABRvS gestelde eisen, zijn de aan het leeftijdsonderzoek ten grondslag liggende röntgenfoto's ter herbeoordeling nogmaals voorgelegd aan radiologen. Op 25 november 2004 heeft verweerder de verslagen van bevindingen van de radiologen, waarvoor zij middels een ondertekening de verantwoordelijkheid hebben genomen, ontvangen. Het leeftijdsonderzoek is volgens verweerder derhalve zorgvuldig verlopen en volledig geweest.
- 2.3 Elser heeft gesteld dat verweerder ten onrechte op basis van de resultaten van het leeftijdsonderzoek heeft geoordeeld dat elser ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig was. Het leeftijdsonderzoek heeft geen duidelijk antwoord kunnen geven op de vraag of het sleutelbeen van elser volledig is uitgerijpt, nu de radiologen hebben aangegeven dat de sleutelbeenderen volledig zijn uitgerijpt, respectievelijk zo goed als volledig zijn uitgerijpt. Bij het herbeoordelingsonderzoek concluderen de radiologen ineens wel tot volledige uitrijping. Verweerder had elser dan ook op grond van het beleid het voordeel van de twijfel moeten geven en hem als minderjarige moeten aanmerken. Elser behoort thans dan ook een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf' te verkrijgen.
- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Blijkens het verslag van het leeftijdsonderzoek van drs. Van der Pas gedateerd 19 februari 2002, was elser ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig. De rechtbank stelt voorop dat een verslag van een leeftijdsonderzoek conform bestendige jurisprudentie kan worden aangemerkt als een deskundigenbericht aan verweerder. Daartoe dient het verslag op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding van - voor zover mogelijk en verantwoord - de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van de informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.6 Ingevolge de uitspraak van de ABRvS van 23 oktober 2003 (AB 2003/430) dient verweerder zich, op grond van artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb), bij een leeftijdsonderzoek ervan te vergewissen dat het onderzoek op dauidelijke en zorgvuldige wijze is verricht, zodat het de daaraan verbonden conclusies kan dragen. Daartoe dient verweerder zich te wenden tot een adviseur die beschikt over de deskundigheid die noodzakelijk is voor het te verrichten onderzoek. Bij een sleutelbeenonderzoek is daarvoor uitsluitend radiologische deskundigheid vereist. Ten einde te kunnen beoordelen of dit onderzoek zorgvuldig is verlopen en volledig is geweest, dient verweerder te beschikken over een verslag van de bevindingen, waarvoor de deskundige blijkens ondertekening van dat verslag de verantwoordelijkheid neemt, ook als hij om hem moverende redenen zijn naam niet op voorhand bekend wenst te maken.

regnr:

Awb 08/42821

-3-

Verweerder heeft door het ter herbeoordeling voorleggen van de röntgenfoto's van het sleutelbeenonderzoek aan radiologen, welke hun verslag van bevindingen, gedateerd op 8 augustus 2005, hebben geparafeerd, alsnog voldaan aan voornoemde voorwaarden.

- 2.7 In het leeftijdsonderzoek van 19 februari 2002 is vermeld dat het mediale uiteinde van de sleutelbeenderen volledig is uitgerijpt, respectievelijk zo goed als volledig uitgerijpt. In het herbeoordelingsonderzoek van de röntgenfoto's is vermeld dat het mediale uiteinde van de sleutelbeenderen volledig is uitgerijpt. Naar het oordeel van deze rechtbank nevenzittingsplaats Den Bosch op 19 januari 2006 was derhalve sprake van een motiveringsgebrek in het besluit van verweerder.

Daarop heeft verweerder een reactie gevraagd van drs. Van der Pas. Op 3 mei 2006 heeft drs. Van der Pas een toelichting gegeven op het leeftijdsonderzoek van februari 2002. Hij heeft daarin aangegeven dat 'zo goed als uitgerijpt' niet betekent 'bijna uitgerijpt'. In het geval van partiële sluiting hadden de radiologen gekozen voor de optie 'geen volledige uitrijping'. De keuze voor 'volledige sluiting' impliceert geen partiële sluiting. In het contact tussen de radiologen en leeftijdsonderzoeker is daarover altijd duidelijkheid geweest. Met de passage 'zo goed als volledig uitgerijpt' wordt bedoeld dat geen aandacht is besteed aan dwarse botlijnen, of te wel aan de vraag of sprake is van narijping. Voorts is vermeld dat de woordgroep 'zo goed als uitgerijpt' al geruime tijd niet meer wordt opgenomen in toelichtingen op een leeftijdsonderzoek.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee voldoende uitleg gegeven over de vraag wat moet worden verstaan onder 'zo goed als volledig uitgerijpt' in het verslag van het leeftijdsonderzoek van eiser. Derhalve is geen sprake van een concreet aanknopingspunt om aan de juistheid en volledigheid van het leeftijdsonderzoek te twijfelen. Door de nadere toelichting van drs. Van der Pas, gedateerd 3 mei 2006, is gebleken dat er geen discrepantie bestaat tussen het resultaat van het leeftijdsonderzoek in 2002 en het resultaat van het herbeoordelingsonderzoek in 2004.

Volgens eiser kan de verklaring van de heer Van der Pas dat 'zo goed als volledig' te maken heeft met narijping, niet worden gevolgd omdat in het beleid van verweerder staat aangegeven dat indien het sleutelbeen niet volledig is uitgerijpt, de vreemdeling het voordeel van de twijfel krijgt. Deze stelling kan naar het oordeel van de rechtbank niet slagen. Immers, de verklaring van drs. Van der Pas geeft juist aan dat 'zo goed als volledig' niet betekent dat geen sprake is van een volledige uitrijping. Aangezien sprake is van een volledige uitrijping, is niet voldaan aan het beleid van verweerder.

Nu geen reden is tot twijfel aan de conclusies uit het leeftijdsonderzoek en eiser ook niet op een andere wijze zijn gestelde leeftijd aannemelijk heeft gemaakt door middel van een contra-expertise of anderszins, kan verweerder eiser aanmerken als meerderjarig ten tijde van de asielaanvraag. Gelet daarop heeft verweerder in redelijkheid een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' kunnen welgeren.

- 2.8 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

7. Aug. 2007 15:43

WORMHOUDT ADVOCATEN 020-6189085

Nr. 6098 P. 9

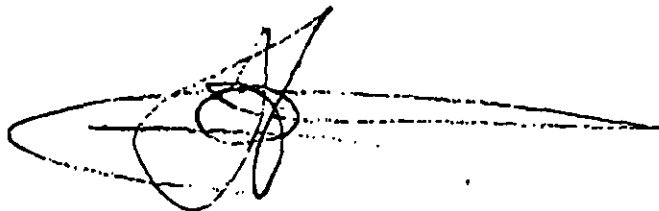
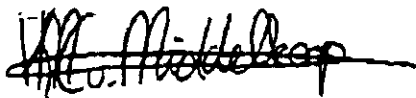
regnr: Awb 08/42621

-4-

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Helms in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier en in het openbaar uitgesproken op 11 JUL 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaakt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

11 JUL 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

wormhoudt berg advocaten

Mr. M. Berg

Mr. S. Brouwer

Mr. R. Goetsch

Mr. A.M. van den Hurk

Mr. R.H. Wormhoudt

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

tevens per telefax 070-3651380

Betreft: 06/42621 BEPTDN
0202.17.2020
/ Staat

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 AUG 2007	
ZAANKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Amstelveenseweg 4
1075 XH Amsterdam
T 020 - 618 53 30
F 020 - 618 90 85
E [secretariaat@](mailto:secretariaat@wormhoudtbergadvocaten.nl)
wormhoudtbergadvocaten.nl

Amsterdam, 7 augustus 2007

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ van Sierra Leoneanse nationaliteit,
verblijvende te _____ woonplaats kiezende ten kantore van mr M. Berg,
Amstelveenseweg 4 te Amsterdam, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het
instellen van dit hoger beroep en als zodanig zal optreden.

Appellant stelt hiermede hoger beroep in van de uitspraak van de Rechtbank 's-
Gravenhage, nevenzittingplaats Zwolle d.d. 11 juli 2007. (bijlage)

Grief 1:

De grief is gericht tegen overweging 2.7 van de rechtbank.

De rechtbank oordeelt daarin dat verweerder voldoende uitleg heeft gegeven over de
vraag wat moet worden verstaan onder "zo goed als uitgerijpt" in het verslag van het
leeftijdsonderzoek van eiser. Vervolgens concludeert de rechtbank dat: "nu geen reden
is tot twijfel aan de conclusies van het leeftijdsonderzoek en eiser ook niet op ander
wijze zijn gestelde leeftijd aannemelijk heeft gemaakt kon verweerder eiser aanmerken
als meerderjarig ten tijde van de asielaanvraag".

Toelichting:

Naar het oordeel van appellant miskent de rechtbank met het hierboven omschreven oordeel dat appellant in bezwaar heeft aangevoerd dat uit de rapportage leeftijdsonderzoek van 19 februari 2002 blijkt dat beide deskundigen van oordeel zijn dat de mediale uiteinden van de sleutelbeenderen volledig zijn uitgerijpt, respectievelijk *zo goed als volledig zijn uitgerijpt*.

Het leeftijdsonderzoek heeft dus geen duidelijk antwoord kunnen geven op de vraag of het sleutelbeen volledig is uitgerijpt.

Op grond van het door verweerder gevoerde beleid wordt alleen bij volledig uitgerijpte mediale uiteinden geconcludeerd tot een leeftijd van 20 jaar.

Nu daarvan in dit geval geen sprake was had de Minister van de opgegeven leeftijd behoren uit te gaan, althans had nadrukkelijk behoren motiveren waarom in dit geval wordt afgeweken van het beleid. De rechtbank heeft dat miskend.

Het voorgaande klemmt temeer nu, blijkens de herbeoordeling van dezelfde foto's op 25 november 2004 de beide betrokken radiologen plotseling wel tot volledige uitrijping concluderen.

Reeds vanwege de discrepantie tussen de beide beoordelingen van dezelfde foto's kan aan het leeftijdsonderzoek niet die waarde worden toegekend die verweerder daaraan blijkbaar toegekend wenst te zien.

Appellant wijst in dat verband met nadruk op het overwogene door de rechtbank zittinghoudende te Den Bosch op dit punt, waarin wordt gesteld dat verweerder ook op dit punt een nadere toelichting dient te geven.

Het faxbericht van 3 mei 2006 van de heer H.Th van der Pas aan het voorgaande niet afdoen.

Immers, onweersproken is dat in dit geval is gebleken dat sprake was van uitgerijpt, respectievelijk *zo goed als uitgerijpt*.

Dat Van der Pas vervolgens een nadere toelichting geeft op de gebruikte terminologie kan daaraan niet afdoen.

Vast staat immers dat de Minister in de brief van 23 april 2003 nadrukkelijk aangeeft dat "aan een vreemdeling van wie het sleutelbeen nog niet volledig is uitgerijpt het voordeel van de twijfel wordt gegeven in die zin dat deze wordt aangemerkt als minderjarig". Over al dan niet partiele sluiting en/of nagroei wordt in die brief helemaal niet gesproken.

Vast staat voorts dat in het onderzoeksrapport van 19 februari 2002 ondubbelzinnig wordt gesteld dat sprake is van volledig, respectievelijk *zo goed als volledig uitgerijpt*.

Nu van volledige uitrijping als bedoeld in de brief van 23 april 2003 geen sprake is, had appelland het voordeel van de twijfel moeten worden gegeven en had hij moeten worden aangemerkt als minderjarig. Ook dat heeft de rechtbank miskent.

Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van appellant de thans bestreden uitspraak wegens schending van het bepaalde in artt. 14 VW en 3:2 jo 3:46 AWB niet in stand blijven.

Redenen waarom:

Appellant Uw College verzoekt de uitspraak d.d.11 juli 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, te vernietigen.

Gemachtigde

